

Cesta do Lotyšska s Erasmem

Ve dnech od 15. do 21. dubna se z naší školy vypravili čtyři studenti se dvěma učitelkami do Lotyšska. Tato cesta byla umožněna díky projektu Be interesTED, který bude probíhat až do června roku 2019. V rámci tohoto projektu se další studenti z naší školy vypraví ještě do Itálie a do Německa.

Cesta do Lotyšska započala ve velmi brzkých ranních nedělních hodinách, kdy jsme z Třebíče společně dojeli na letiště do Prahy, odkud jsme letěli do Frankfurtu nad Mohanem, a po přesezení jsme konečně letěli do Rigy, hlavního města Lotyšska. Po přistání jsme však měli ještě několik hodin volného času, který jsme se rozhodli využít k prohlídce města. Na večer jsme se pak společně s ostatními členy projektu z jiných zemí přesunuli do města Jelgavy, kde na nás již čekaly naše hostitelské rodiny.

V pondělí byl na gymnáziu v Jelgavě slavnostně zahájen tento týden plný aktivit, poznávání nových kultur a navazování přátelství. Byly zde představeny všechny týmy zapojené do projektu, a to tým z Portugalska, Itálie, Německa, České republiky, dva týmy z Turecka a tým z Lotyšska. Následovala prezentace o Lotyšsku, o vzdělávacím systému v této zemi, o Jelgavě a o tamějším gymnáziu. Za zmínku jistě stojí, že je výuka v současné době provozována na zámku, kam byla přesunuta kvůli rekonstrukci původní budovy gymnázia. V odpoledních

STUDENTI Katolického gymnázia cestovali.

Foto: archiv školy

hodinách nás pak čekala prohlídka města, zakončená v místní výrobě bombónů Karamelu Darbnica, kde jsme si každý vyrobili vlastní lízátko.

Další den jsme měli workshop s lotyšskou publicistkou Kristou Vāvere o tom, jak přednášet, jaká používat gesta, jak zaujmout publikum a podobně. Po obědě již následovaly očekávané „Ted Talks“ z úst studentů na témata, která jsou pro ně vášní, díky nimž jejich srdce bijí rychleji. Naše studentka Tea Lukášková obzvláště zaujala svojí řečí na téma Plastový odpad, a dostalo se jí mnoho pochval i od zahraničních posluchačů. Důležitou poznámkou je jistě fakt, že veškerá komunikace probíhala v angličtině. Na večerním programu pak byly teambuildingové

aktivita pro studenty.

Ve středu jsme se vydali na výlety. Nejdříve jsme navštívili barokní zámek Rundāle a absolvovali prohlídku jeho nádherných komnat. Po obědě jsme vyrazili do národního parku Tērvete, jehož prohlídkou jsme strávili zbytek středečního odpoledne.

Na celý čtvrtek jsme pak odjeli do Rigy, kde nás nejprve čekala návštěva národní knihovny. V době naší návštěvy tam právě nacvičoval národní pěvecký sbor, který dodal celé prohlídce nepopsatelně nádherný, až duchovní hudební podklad. Odpoledne nás čekala prohlídka historického centra Rigy, a večer jsme pak všichni společně povečeřeli v restauraci s živou hudbou. Někteří z nás pak neodolali zvukům rytmům

a dali se do tance.

Posledním celým dnem, který jsme strávili v Lotyšsku, byl pátek. I ten jsme však využili naplno, a to hned od rána. Nejprve jsme se zúčastnili hodin angličtiny vyučovaných učiteli zapojenými v projektu, a poté i běžných hodin lotyšských učitelů. Nakonec nechyběly ani prezentace studentů o jejich domovských zemích a jejich školách. Celé odpoledne jsme pak měli volný čas, který každý mohl využít po svém. Například naše hostitelská rodina nás vzala k Baltskému moři, což jsme si opravdu užili. Večer se ještě konal slavnostní závěrečný ceremoniál se všemi studenty, učiteli i s hostitelskými rodinami, kde samozřejmě nechybělo dobré jídlo a společné fotografování.

Sobotní ráno pak bylo plné pevných objetí, na některých skvělých se i slza objevila, a loučení skončilo máváním z oken autobusu. S některými studenty jsme ještě společně dojeli na letiště do Rigy, kde jsme se však již oddělili, a každý jsme se, po týdnu plném zážitků, opět vydali na cestu za domovem.

Z Rigy jsme, stejně jako při první cestě, letěli přes Frankfurt, a ve večerních hodinách jsme konečně dorazili zpět do Prahy. Tímto byla ukončena naše společná cesta, ale přátelství, která byla vytvořena, vzpomínky na události, které jsme prožili a nové zkušenosti, které jsme získali, v nás navždy zůstanou.

Veronika Vostalová

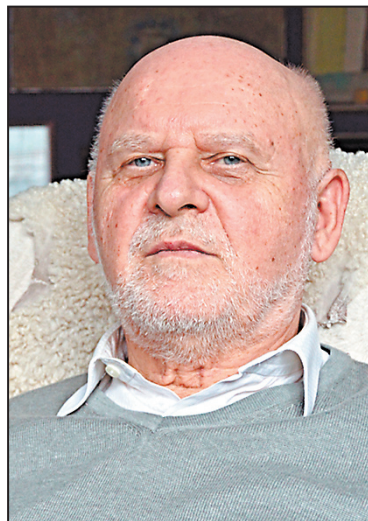
PhDr. Zdeněk Poláček, CSc. z Třebíče

Zdeněk Poláček se narodil 13. 5. 1944 v Třebíči, letos v květnu tedy oslavil 74. narozeniny. Po ukončení středoškolských studií studoval dějiny filosofie a dějepis na Filozofické fakultě Masarykovy univerzity v Brně (1961 – 1962).

Po dokončení druhého ročníku se rozhodl změnit studijní zaměření. Přestoupil na Orientalistickou fakultu Petrohradské státní univerzity, kde začal studovat etiopistiku, se zaměřením na filologii amharského jazyka. Pro tuto volbu měl dobrý důvod. Amharským jazykem, neboli amharštinou, která patří do semitské větve afroasijské jazykové rodiny a je ústřední jazykem v Etiopii, se v Československu do té doby nikdo nezabýval.

Na konci třetího ročníku (1966) se vrátil do Prahy, kde mohl pokračovat na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy ve studiu etiopistiky a amharského jazyka (1966 - 1968), protože se tam tento obor za pomoci etiopských lektorů nově etabloval.

Pak ještě absolvoval jednoroční studijní pobyt na Haile Selassie I. Univerzity v Addis Abebě (1968 - 1969). Po návratu do vlasti ukončil studium na Karlově univerzitě. V roce 1973 získal tamtéž vědeckou hodnost CSc. V kandidátské práci zpracoval část rukopisu českého františkána V. R. Prutkého, který v letech 1751 – 1752 pobýval v Etiopii.

V letech 1973 – 1995 Zdeněk Poláček pracoval v Orientálním ústavu Akademie věd České republiky. V badatelské práci se specializoval na lexikografii, lexikologii a gramatiku amharského jazyka. Kromě toho se zabýval studiem amharské kultury a slovesnosti.

Společně s Pavlem Mikešem vydal knihu Moudrost Etiopie, Amharská přísloví (nakladatel Pavel Mervart, Červený Kostelec, 2008). V letech 1986 – 1990 působil v Akademii etiopských jazyků, kde se jako hlavní autor a editor podílel na sestavení sociopolitického anglicko – amharské-

ho slovníku, vydaného v roce 1990 v Německu (A Concise Sociopolitical Dictionary, English – Amharic, orientalistické badatelství Otto Harraasowitz, Wiesbaden, 1990, pro Academy of Ethiopian Languages, Addis Abeba). Na slovníku později pracoval více než deset dalších let. Rozšířil jej a zcela přepracoval. Bude vydán v Etiopii.

V období 1995 – 2006 pracoval na Ministerstvu zahraničních věcí České republiky. V letech 1996 až 2001 byl velvyslancem ČR v Etiopii, a dalších pět let v Saudské Arábii. Poláčková praktická znalost amharského jazyka se ukázala jako velké výhoda zejména při jednáních s etiopskými úřady, a zřejmě mu pomohla získat od nich dokumenty potvrzující vlastnická práva České republiky na lukrativní pozemky v Addis Abebě, zakoupená v době Etiopského císařství.

Kromě amharštiny se Poláček dlouhodobě zabývá jazykem gi'iz, neboli klasickou etiopštinou. Tento jazyk, podobně jako amharština, patří do semitské větve afroasijské jazykové rodiny. Jazykem gi'iz se mluvilo v Aksumské říši (1. - 9. století). Dnes slouží jen k účelům literárním a náboženským. Je liturgickým jazykem etiopské ortodoxní církve.

Zdeněk Poláček přeložil z klasic-

ké etiopštiny etiopský národní epos Sláva králů, který obsahuje etiopskou verzi legendy o návštěvě etiopské královny Makkidy (v biblické verzi známé jako královna ze Sáby, v muslimské verzi jako Bilqís) u izraelského krále Šalomouna. Z překladu tohoto díla byl zatím publikován jen fragment (Plav, měsíčník pro světovou literaturu 5/2007). Na žádost Starozákonní překladatelské komise České biblické společnosti Poláček pořídil překlad pseudepigrafické Knihy Henochovy. Tento vůbec první překlad do češtiny byl zařazen do publikace Kniha tajemství a moudrosti, I. mimobiblické židovské spisy: pseudepigrafy (Vyšehrad, Praha, 1998).

Poláček se pravidelně účastnil mezinárodních etiopistických konferencí, v Addis Abebě (1984), Paříži (1988), Addis Abebě (1991), East Lansingu (1994). Absolvoval kratší studijní pobyty na Univerzitě v Hamburku (1991 a 2017), na Hebrejské univerzitě v Jeruzalémě (1992), na Michiganské univerzitě v East Lansingu a na Škole orientalistických studií v Londýně (1994). V roce 2014 se stal čestným členem České asociace pro africká studia. Je trebičským patriotem. Stálé bydliště má v Praze, ale většinu času tráví v Třebíči. -jd-